

Интервюто взе: Ели Попова

Рубрика: Юбилей

Публикувана: бр. 5, октомври 2013

Е. П. Как би искала да се представиш за колегията по повод своя юбилей? Какво те доведе в професията? А в Националната библиотека? Ако направим една бърза справка, какво ти дава удовлетворение в ежедневието?

Е. Я. Трудно ми е да повярвам, че този юбилей е мой – все си мисля, че съм по-млада, но пък важното е, че се чувствам така. В Националната – тогава Народната – библиотека попаднах по-скоро, за да избегна разпределението, което имахме всички студенти. Завършила съм българска филология в Софийския университет и винаги съм харесвала специалността си. Изучавахме антична, западноевропейска литература, славянски литератури, отделно и доста нашироко – руска класическа и съветска, и разбира се, българска литература. Имах щастието да попадна на чудесни преподаватели, които допълнително провокираха интереса ми към литературата. Тези университетски курсове дадоха на нас, студентите, широка обща култура, а аз добросъвестно, но с удоволствие изчетох огромния брой „задължителни“ произведения. У дома имахме огромна библиотека, а четенето на книги беше страстта на майка ми – учителка по литература, която непрекъснато купуваше книги. Докато следвах, с респект минавах покрай Народната библиотека, но до трети курс не бях влизала в нея. Наложих ми се да вляза, при това „с връзки“, за да подготвя реферат за кръжока по западноевропейска литература, който посещавах. И се почувствах някак много малка и нищожна сред тази внушителна сграда с толкова много книги... А после, веднага след като завърших, постъпих на работа в библиотеката – вече много исках да работя тук; постъпих навръх рождения си ден с висока температура и голямо притеснение. Бях много млада, на 22 години, и оттогава досега – все в библиотеката. Наскоро по повод на документи, които трябваше да представя пред една институция, предизвиках изумление сред служителките, които не можеха да повярват, че има хора, чийто трудов стаж е свързан само с една институция. Е, в библиотеката има и други като мен – не съм единствената – с много неща библиотеката ни привлича и задържа...

Цялата статия можете да прочете,

ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списяние ББИА онлайн](#)

